

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Ertrangeres
Girokonto 300-1806

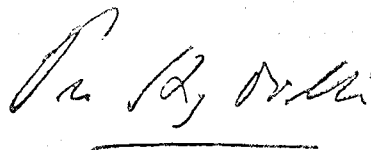
Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

25. februar 2002

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 1. marts 2002
– dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 5. marts
2002 – vedlægges Finansministeriets notat om de punkter, der forventes
optaget på dagsordenen.

FINANSMINISTERIET

Aktuelle notater vedr. Rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 5. marts 2002 i Folketingets Europaudvalg den 1. marts 2002.

21.02.02
FM 12.kt. NJL

Hermed vedlægges følgende aktuelle notater til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg:

1. Forberedelse af Det Europæiske Råd i Barcelona

- Overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og dokument vedr. nøglespørgsmål
s. 1-3
- EPC's rapport om økonomiske reformer
s.4-6
- Den finansielle handlingsplan – midtvejsrevision
s.7-8
- EPC/SPC rapport på retningslinjer for sundhed og ældrepleje
s.9-10
- Kommissionens rapport vedr. arbejdsmarkedsdeltagelse og aktiv aldring
s.11-14
- EPC's rapport om integration af miljøhensyn i de økonomiske politikker
s.15-16

2. Implementering af stabilitets- og vækstpagten – opdateret konvergensprogram for Danmark s.17-24

3. EU's budget

- Decharge procedure i forhold til 2000 budgettet
s.25-28
- Prioriteter for 2003 budgettet

s.29-30

4. Præsentationen af Kommissionens grønbog vedr. fælles europæisk offentlig anklager
s.31-33
5. Status for overgangen til eurosedler og euromønter
s.34
6. ECOFIN's rapport vedr. Euro-Middelhavsbank (F.O.)
s.35-36
7. Kommissionens rapport over svar på globaliseringens udfordringer
s.37-42
8. Skatte-spørgsmål
- Administrativt samarbejde vedr. skattesager – generel debat
s.43-44
9. Galileo (F.O.)
s.45-50
10. Revisionsrettens særrapport om FUSP
s. 51

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.

17. februar 2002
F12 SOS

Dagsordenspunkt 1: Forberedelse af Det Europæiske Råd i Barcelona – "Key issues paper" vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002

Nyt notat

Baggrund

Hvert år udarbejder ECOFIN de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. Retningslinjerne er det centrale element i koordinationen af den økonomiske politik i EU.

Det Europæiske Råd skal på sit forårsmøde i Barcelona have en drøftelse af hovedlinjerne for de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002. Derfor udarbejder ECOFIN et oplæg med hovedemner for de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002 ("key issues") som forelægges Det Europæiske Råd i Barcelona den 15.-16. marts 2002.

I lyset af drøftelsen på Det Europæiske Råd i Barcelona, samt bidrag fra andre rådssammensætninger, udarbejder Kommissionen et udkast til de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002, som derefter behandles af EFC, EPC og ECOFIN og forelægges for Det Europæiske Råd i Sevilla den 21.-22. juni 2002.

På ECOFIN den 5. marts 2002 ventes der en drøftelse af et oplæg til "key issues paper", baseret på den orienterende debat om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer på ECOFIN-rådsmødet den 12. februar, samt på bidrag fra andre rådssammensætninger. Oplægget foreligger endnu ikke.

Indhold

Udkastet til "key issues paper" ventes at lægge op til, at de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002 gøres mere målrettede og præcise og fokuserer på hovedudfordringerne for EU's økonomiske politik, samt at sikre, at foranstaltningerne i de forskellige koordinerende processer i EU ikke er i modstrid med hinanden.

Udkastet ventes kort at redegøre for, at den økonomiske politik og det gode økonomiske grundlag i EU danner baggrund for forventning om tiltagende vækst i 2002, selvom den økonomiske situation er usikker.

For så vidt angår de økonomisk-politiske emner ventes oplægget at lægge vægt på følgende overordnede hovedemner:

- behovet for fortsættelse af den finanspolitiske konsolidering, herunder behovet for fuldt ud at implementere stabilitets- og konvergensprogrammerne
- behovet for at styrke den økonomisk-politiske koordinering mellem Eurolandene og styrke de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer i den henseende
- behovet for at sikre holdbarheden af de offentlige finanser i lyset af det stigende antal ældre, især nedbringelse af den offentlige gæld, arbejdsmarkedsreformer og reformer af pensionssystemer
- behovet for strukturelle reformer, herunder
 - *arbejdsmarkedsreformer* med henblik på at øge beskæftigelsen og arbejdsstyrken igennem bedre skattemæssige incitamenter ved arbejde, fremme af aktiv aldring gennem bedre incitamenter til at blive på arbejdsmarkedet, sikre at løndannelsen afspejler produktivitetsfremgangen og øge fleksibiliteten gennem bedre job-formidling, samt en bedre incitamentstruktur baseret på reformer af ydelsessystemerne og mindskelse af omkostninger i forbindelse med virksomheders ansættelser og afskedigelser
 - *produktmarkedsreformer* med henblik på især at reformere netværksindustrierne (energi, transport mv.) og konkrete målsætninger herfor samt styrkelse af konkurrence og reduktion af statsstøtte samt omlægning heraf til horisontale mål af fælles interesse
 - behovet for fremskridt med hensyn til et integreret *kapitalmarked* i EU, herunder at sikre implementering af handlingsplanen vedr. finansielle tjenesteydelser gennem fastsættelse af nogle tidsfrister, så tidsplanen overholdes, samt fortsat at styrke markedet for risikovillig kapital
- behovet for styrkelse af iværksætterkultur, især for at lette administrative byrder
- behovet for fremme af overgangen til en videnbaseret økonomi ved bl.a. styrkelse af forskning og udvikling og adgang til IT
- behovet for at forbedre den miljømæssige bæredygtighed i overensstemmelse med EU's strategi for en bæredygtig udvikling

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Oplægget til "key issues paper" om de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002 har ikke statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Medlemslandene skal i henhold til traktaten betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål. De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for de økonomiske politikker er det

centrale instrument til den økonomisk-politiske samordning i EU, der nødvendigvis må gennemføres på fællesskabsplan.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forberedelse af "key issues paper" vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002 har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Folketingets Europaudvalg har tidligere modtaget information om den orienterende debat vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for 2002 forud for ECOFIN den 12. februar 2002.

18. februar 2002
F7 STN

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.

Dagsordenspunkt 1: EPC's rapport om strukturreformer

Baggrund

På Det Europæiske Råds møde i Cardiff i juni 1998 blev det besluttet, at medlemslandene og Kommissionen skal udarbejde årlige rapporter vedrørende konkurrenceforholdene på produkt- og kapitalmarkederne.

Rapporterne er et led i overvågningen af medlemslandenes samlede strukturpolitik og konkurrenceforholdene i det indre marked, og de bidrager til udarbejdelsen af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier. Endvidere bidrager rapporterne til at belyse, om EU er på sporet i forhold til de mål, der blev besluttet på Det Europæiske Råd i Lissabon og i Stockholm.

EPC's rapport gør status over de foreløbige resultater af landenes strukturreformer og opsummerer resultaterne af dette års eksaminationer af medlemslandenes økonomiske politik. Som et centralt grundlag for eksaminationerne indgår de rapporter hvert land udarbejder om strukturreformer på produkt- og kapitalmarkederne, Kommissionens Cardiff-rapport og Kommissionens rapport om medlemslandenes gennemførelse af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier.

Indhold

EPC's rapport omhandler såvel strukturreformerne på produkt-, kapital- og arbejdsmarkederne som den langsigtede udvikling på de offentlige finanser samt påvirkningerne mellem strukturreformer og den makroøkonomiske politik. Som særlige temaer har dette års rapport:

- a) liberalisering/deregulering af netværksindustrier (telekommunikation, energi, transport etc.),
- b) nødvendige tiltag for at sikre finanspolitikens og pensionssystemernes holdbarhed i lyset af befolkningens aldring, og
- c) markedsbaserede instrumenter til miljøbeskyttelse.

I rapporten konkluderes, at medlemslandenes strukturreformer fortsatte i 2001. De foregående års reformer har bidraget til den positive udvikling i vækst og beskæftigelse i EU. Dog er reformprocessens hastighed for ned-

adgående. Således er antallet af større reformer væsentligt mindre end de foregående år.

Beskæftigelsen i EU steg kraftigt indtil 2000, men yderligere fremgang er nødvendig for at reducere den høje strukturelle ledighed, der stadig hersker i mange medlemslande. Arbejdsudbuddet skal stimuleres for at realisere beskæftigelsesmålsætningerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon og i Stockholm.

Rapporten fastslår, at produktivitetsudviklingen er svag, og den forventede udligning af produktivitet og priser på handelsprodukter kun sker langsomt. Kapitalmarkederne er blevet mere integrerede, men der er behov for yderligere tiltag på fællesskabsniveau. Endelig er de offentlige budgetter og pensionssystemerne i de fleste lande utilstrækkeligt forberedte på aldringen af befolkningerne.

Endvidere påpeger rapporten, at arbejdet med gennemførelsen af det indre marked fortsættes, men at nogle medlemslande stadig har en del at gøre. I en række lande sker der for små fremskridt med hensyn til liberalisering af produktmarkederne i almindelighed og netværksindustrier i særdeleshed. Omfanget af statsstøtte er ligeledes reduceret, men afviklingen kan fremskyndes betydeligt.

Rapporten peger også på, at der for miljøpolitikken er behov for fælles minimumssatser for energifgifter med henblik på at sikre opfyldelse af Kyoto-målsætningerne på en omkostningseffektiv måde.

Rapporten nævner herudover fire områder, hvor der er særligt behov for yderligere initiativer:

1. Sikre effektiv konkurrence og færdiggøre det indre marked

Rapporten peger på, at der er behov for yderligere liberalisering og styrkelse af konkurrencemyndigheder. Desuden bør konkurrence og effektivitet i offentlige indkøb, herunder anvendelse af EU-udbud og overholdelse af reglerne herom, styrkes væsentligt.

2. Høste fulde fordele af det vidensbaserede samfund

Rapporten nævner, at der er behov for en betydelig indsats for fuldt ud at udnytte potentialet i en vidensbaseret økonomi ved at forbedre de generelle rammebetingelser. Det generelle uddannelsesniveau halter fortsat i mange lande og særligt indenfor kritiske områder som ICT og naturvidenskabelige discipliner. Der er tilsvarende behov for reformer af de offentligt finansierede forskningsinstitutioner med henblik på bl.a. samarbejde på tværs af landegrænser og med den private sektor. Der bør også være bedre vilkår for spredning af forskningsresultater til kommerciel anvendelse. Det afspejler sig blandt andet i at EU-landene på en række områder

står stærkt inden for grundforskning, uden at dette i tilstrækkelig grad slår igennem i tilsvarende styrkepositioner for europæiske virksomheder.

3. Skabe grundlag for udvidelse af arbejdsudbud

Rapporten fastslår, at de nylige skattelettelser i en række lande bør følges op af reformer af regler for jobbeskyttelse og overførselssystemer, herunder samspil med skattesystemet, med særlig vægt på at styrke arbejdsdeling for ældre aldersgrupper, kvinder og langtidsledige. I indsatsen for aktivering bør der lægges vægt på at ruste de ledige til at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Aktivering skal målrettes konkrete, ordinære jobs på arbejdsmarkedet.

4. Forberede pensionssystemer på befolkningens aldring

Rapporten peger på, at pensionssystemerne må reformeres for at belønne senere tilbagetrækning og i højere grad tage højde for det stigende pres for offentlige udgifter til pension, sundhed og pleje.

Rapporten noterer, at det danske budgetoverskud forventes bevaret i de kommende år, idet det gradvist faldende skattetryk som følge af skattestoppet opvejes af effektiviseringer i den offentlige sektor. Det konstateres, at konkurrencen i flere brancher er for svag. Desuden anbefales yderligere liberaliseringer af netværksindustrier og reformer med sigte på at opmuntre ældre til at forlænge tilknytningen til arbejdsmarkedet.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Rapporten kan bidrage til at styrke samordningen af medlemslandenes økonomiske politikker, som er de enkelte landes ansvar, inden for rammerne af traktaten, herunder de overordnede økonomisk-politiske retningslinier.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rapporten har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

NOTAT

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.

Dagsordenspunkt 1: Den finansielle handlingsplan - midtvejsrevision

18. februar 2002

Sag
/PGC

nyt notat

Baggrund

Arbejdet med gennemførelsen af Det indre Marked for finansielle tjenesteydelser sker med udgangspunkt i handlingsplanen for de finansielle markeder (KOM(1999)232).

Formålet med handlingsplanen er at styrke det indre finansielle marked. Handlingsplanen er opdelt i 3 strategiske målsætninger:

- 1) Et åbent engrosmarked i EU,
- 2) Åbne og sikre detailmarkeder og
- 3) Tidssvarende forsigtighedsregler og tilsyn.

På Det Europæiske Råds møde i marts 2000 i Lissabon var der enighed om, at forslagene i handlingsplanen skal være gennemført i medlemslandene senest i 2005, dog for så vidt angår værdipapirmarkedet senest i 2003. Dette er senere blevet bekræftet på Det Europæiske Råds møde i Stockholm i marts 2001. Den 22. februar 2002 afholder Kommissionen et midtvejsrevisionsmøde med deltagelse af det spanske ECOFIN formandskab, finansministeren og repræsentanter for Europaparlamentet og den private sektor, hvor det videre arbejde med den finansielle handlingsplan ventes drøftet.

Der forventes en mundtlig afrapportering af konklusionerne fra mødet den 22. februar på ECOFIN den 5. marts 2002.

Formål og indhold

Kommissionen ventes at understrege vigtigheden af en integreret finansiel sektor som vital for økonomisk vækst, jobskabelse og finansiel stabilitet. I denne forbindelse ventes Kommissionen at fremhæve, at der den 5. februar 2002 blev opnået en fælles forståelse mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet om, hvorledes Lamfalussy-proceduren fremtidigt skal håndte-

res. Der henvises i denne sammenhæng til den orientering som Folketingets Europaudvalg fik den 8. februar 2002.

Det ventes, at Kommissionen vil opfordre til et tæt samarbejde mellem de europæiske institutioner for at skabe de bedste muligheder for at møde de fastsatte tidsfrister (2005, dog for så vidt angår værdipapirmarkedet senest i 2003).

Kommissionen ventes at konstatere, at der fortsat er et stort arbejde med at færdiggøre de resterende forslag i handlingsplanen. Den ventes derfor at opfordre til en forstærket politisk indsats for at gennemføre de resterende forslag m.m. inden udgangen af 2004.

Nærhedsprincippet og proportionalitet

Der er tale om en afrapportering vedr. eksisterende og kommende initiativer til forbedring af det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

Gældende ret

Der er tale om en midtvejsrevision, der ikke i sig selv berører gældende ret.

Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Der er ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af orienteringen.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Gennemførelse af handlingsplanen vil give samfundsøkonomiske gevinster gennem mere velfungerende finansielle markeder i EU.

Tidligere forelæggelser for Europaudvalget

Der er redegjort for handlingsplanen i forbindelse med ECOFIN-mødet forud for Det Europæiske Råds møder - senest i forbindelse med møde i Folketingets Europaudvalg den 30. november 2001

18. februar 2002
F6 KOM

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.

Dagsordenpunkt 1: Udkast til fælles EPC/SPC rapport om sundhedsvæsen og ældrepleje

nyt notat

Baggrund og indhold

På mødet i Göteborg i juni 2001 bad Det Europæiske Råd om en foreløbig rapport til forårstopmødet i Barcelona i 2002 om pejlemærker inden for sundhedsvæsen og ældrepleje. Rapporten skal udarbejdes i samarbejde mellem Udvalget for Social Beskyttelse (SPC) og Den Økonomisk-politiske komite (EPC). Samarbejdet skulle baseres på den åbne koordinationsmetode.

Dette arbejde er indledt med udgangspunkt i Kommissionens meddelelse af 5. december 2001 "Den fremtidige ældrepleje og sundhedsvæsen – sikring af adgang, kvalitet og den økonomiske holdbarhed (Kom 723). Meddelelsen beskriver de udfordringer, som de europæiske fællesskaber står overfor, herunder navnlig den demografiske udvikling, udviklingen af nye teknologier og behandlinger samt højere levestandard og uddannelsesniveau i befolkningerne. På baggrund heraf opstilles tre over ordnede målsætninger for fremtidens sundhedsvæsen og ældrepleje:

1. adgang for alle
2. høj kvalitet
3. økonomisk bæredygtighed.

Den fælles rapport fra EPC og SPC ventes at anerkende de målsætninger for fremtidens sundhedsvæsen og ældrepleje, som Kommissionen har opstillet i sin meddelelse fra 5. december 2001. Rapporten ventes endvidere at foreslå, at aktiviteterne i perioden 2002 på baggrund af områdets kompleksitet koncentrerer om indsamling af information samt udforskning af mulighederne for samarbejde og udveksling af erfaringer.

De tre hovedområder udgør rammen for udveksling af erfaringer på sundhedsområdet og ældreplejeområdet med henblik på at identificere best practice og identificere potentielle samarbejdsområder på EU-niveau.

I rapportudkastet ventes behovet for at tage hensyn til principperne om subsidiaritet, solidaritet og lighed anerkendt.

På den baggrund ventes medlemslandene at blive bedt om at beskrive deres nuværende politik og planer relateret til den brede vifte af emner i Kommissionens meddelelse, som svarer til de tre hovedområder: adgang, kvalitet og økonomisk bæredygtighed.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser af rapportudkastet om sundhedsvæsen og ældrepleje.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Arbejdet finder sted inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode, og bygger dermed på en decentraliseret tilgang, der kan medvirke til en gradvis udvikling af egne politikker.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notat om den fælles rapport om sundhedsvæsen og ældrepleje.

18. februar 2002

4 kt. EKH

**Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg
den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.**

Dagsordenpunkt 1:

**Rapport om arbejdsmarkedsdel-
tagelse og en aktiv aldring.**

nyt notat

Baggrund

I forbindelse med det Europæiske Råds møde i Stockholm blev Rådet og Kommissionen opfordret til, som forberedelse til Det Europæiske Råd i Barcelona, at redegøre for hvordan beskæftigelsesfrekvenserne kan øges, og hvordan man kan fremme en aktiv aldring set i lyset af de fremtidige demografiske ændringer. Rapportudkastet om arbejdsmarkedsdeltagelse og en aktiv aldring er et svar på denne forespørgsel.

Indhold

Rapportudkastet fokuserer på nødvendigheden af at udvide arbejdsstyrken set i lyset af den demografiske udvikling med relativt flere ældre og relativt færre yngre i Europa.

De europæiske rådsmøder i Lissabon og Stockholm satte meget ambitiøse målsætninger for at øge beskæftigelsesfrekvenserne frem mod 2010. Højere beskæftigelsesfrekvenser er nødvendige for at nå målsætningerne om en holdbar vækst, social sammenhængskraft og holdbare offentlige finanser i de europæiske økonomier.

Med den seneste nedgang i de internationale konjunkturer er der risiko for at de nødvendige reformer, der skal sikre Lissabon og Stockholm beskæftigelsesmålsætningerne, bliver sinket. Det pointeres, at kortfristede konjunktursyn ikke må stå i vejen for de mellem- og langfristede målsætninger om at styrke arbejdsmarkedsdeltagelsen.

Endvidere påpeger rapportudkastet, at en aktiv aldring derudover vil kunne give et væsentligt bidrag til opfyldelsen af den overordnede EU-målsætning – som er angivet i artikel 2 i EU-traktaten – at øge folks levestandard og livskvalitet. Lissabon-konklusionerne indeholder allerede de nødvendige politiktiltag til at nå målsætningerne i artikel 2, men sammen med andre inputs til rådsmødet i Barcelona, vil rapportudkastet bidrage til at videreudvikle disse politiktiltag.

Rapportudkastet redegør detaljeret for, hvorledes arbejdsmarkedsdeltagelsen har ændret sig over de seneste 30 år. I denne periode er erhvervsdeltagelsen for kvinder mellem 25 og 60 år steget markant, mens mændenes erhvervsdel-

tagelse i alle aldersgrupper er faldet. Den samlede erhvervsdeltagelse er imidlertid steget fra knap 66 pct. i midten af 80'erne til 69 pct. i 2000. Dette dækker dog over markante forskelle for forskellige aldersgrupper, lande, regioner og køn. Endvidere påpeges det, at erhvervsdeltagelsen for personer mellem 50 og 65 år er faldet stort set over hele perioden.

Et meget betydeligt antal personer bliver nødt at indtræde eller blive længere på arbejdsmarkedet for at opfylde Lissabon beskæftigelsesmålsætningerne. I EU som helhed er der et væsentligt uudnyttet potentiale til at øge beskæftigelsen. Rapportudkastet identificerer de væsentligste årsager til at stå uden for arbejdsmarkedet:

- Hensyn til sig selv og familien (20 pct.)
- Sygdom eller handicap (9 pct.)
- Uddannelse og efteruddannelse (27 pct.)
- Førtidig pension (16 pct.)

Årsagerne afhænger stærkt af køn og alder.

Ligeledes identificeres de afgørende faktorer, der får personer til at vælge at indtræde på arbejdsmarkedet:

- Et tilstrækkeligt udbud af jobs i et givent område. Kvaliteten af de udbudte jobs – herunder lønforhold, fleksibilitet i arbejdstiden og arbejdsmiljø – skal også være passende.
- En tilstrækkelig balance mellem arbejdsindkomst og alternativ indkomst fra det sociale offentlige system
- Høje uddannelses- og kompetenceniveauer øger i en vis grad mulighederne for at indtræde på arbejdsmarkedet og omstillingsevnen til ny teknologi og økonomiske strukturer.
- Effektiv trafikal infrastruktur og tilstrækkelige børnepasningsmuligheder er i mange tilfælde nødvendige for at skabe en permanent tilknytning til arbejdsmarkedet.

De fire årsager er på ingen måde uafhængige, men bør ansues i en sammenhæng.

Rapportudkast påpeger, at initiativer til at styrke beskæftigelsesfrekvenserne bør tage udgangspunkt i ovenstående faktorer og bør i videst muligt omfang afspejle den gensidige sammenhæng mellem faktorerne. Det er således væsentligt, at den samlede indsats fokuserer på en øget arbejdsmarkedsdeltagelse over hele livsforløbet. Målsætningerne for initiativerne bør være:

- At sikre, at nuværende og fremtidige generationer vil forblive aktive på arbejdsmarkedet, når de blive ældre.
- At inddrage en væsentlig del af de personer, der i dag står uden for arbejdsmarkedet, på varig basis på arbejdsmarkedet.
- At forlænge de nuværende ældre generationers deltagelse på arbejdsmarkedet

De eksisterende beskæftigelsesretningslinjer og de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer indeholder en række initiativer, der skal fremme disse målsætninger. Rapportudkastet påpeger imidlertid, at disse initiativer ikke indgår i en nødvendig sammenhængende strategi for at opnå beskæftigelsesmålsætningerne i en række medlemslande.

Endvidere opfordrer Rådet og Kommissionen de enkelte medlemsstater til – med udgangspunkt i egne forhold – at definere nationale beskæftigelsesmål, der kan transformere Lissabon målsætningerne over i konkrete handlingsplaner og definere den nødvendige strategi til at øge beskæftigelsesfrekvenserne i overensstemmelse med målsætningerne.

På baggrund af analyserne anbefaler rapportudkastet medlemsstaterne en prioriteret indsats på følgende områder.

- *En fælles indsats fra regering og arbejdsmarkedets parter til at fastholde personer længere på arbejdsmarkedet.* Indsatsen bør fokusere på:
 - øget adgang til virksomhedsbaseret efteruddannelse for at opkvalificere arbejdsstyrken, særligt ufaglært arbejdskraft.
 - måder at forbedre organisations- og arbejdsformer med henblik på at gøre det mere attraktivt for specielt kvinder og mere erfarne medarbejdere at blive længere på arbejdsmarkedet, at forbedre mulighederne for yngre mennesker til at kombinere arbejde og studier samt at kunne imødekomme handicappedes behov
 - at ændre holdningen til, at førtidig tilbagetrækning er en måde at løse problemer i forbindelse med omstrukturering og nedskæringer i virksomheder.
- *Et målrettet eftersyn af skatte- og velfærdssystemerne for at øge incitamentet til at gå i arbejde.* Indsatsen bør fokusere på:
 - Øgede incitamentet – både for virksomheder og for den enkelte - til at undgå førtidig tilbagetrækning særligt i forbindelse med nedskæringer eller omstruktureringer.
 - Efterse effekterne af den førte økonomiske politik på erhvervsdeltagelse for alle befolkningsgrupper.
- *Finde en tilgang til at håndtere kønsafhængige lønforskelle og arbejdsmarkedstilgang.* Her bør inddrages:
 - En overordnet vurdering af årsagerne til eventuelle lønforskelle mellem mænd og kvinder.
 - En vurdering af indgangsbarrierer for kvinder og mænd til arbejdsmarkedet
 - Et eftersyn af jobklassificering og løndannelse i relation til at eliminere kønsdiskriminering, samt forbedre statistik, overvågning og gennemskuelighed.
- *Fremme arbejdsmarkedsdeltagelse for personer med et pasnings- eller plejansvar* herunder blandt andet:
 - at udbygge gode pasningsmuligheder så forældre og særligt kvinder kan få den ønskede adgang til arbejdsmarkedet

- tilpasse sundhedssektoren og ældreplejen, så den i højere grad afspejler en aldrende befolknings behov
- *Reducere frafaldet fra uddannelsesinstitutionerne.* Beskæftigelsesretningslinjerne har opfordret medlemslandene til at tage initiativer, der skal halvere frafaldet fra ungdomsuddannelserne. Fokus bør bl.a. være på at:
 - udvikle initiativer, der kan hjælpe frafaldne skoleelever over i andre formelle eller uformelle uddannelsesformer.
 - udvikle infrastruktur og uddannelsesinstitutioner i henhold til de unges behov
 - udvikle særlige uddannelsesprogrammer tilpasset de frafaldne skoleelevers behov.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

Rapportudkastet om arbejdsmarkedsdeltagelse og aktiv aldring vurderes ikke at have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Rapportudkastets anbefalinger vurderes at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet. Anbefalingerne på EU-niveau vedrører eksisterende initiativer og rammeprogrammer. Anbefalingerne til medlemslandene har til formål at styrke og forbedre samarbejdet om den økonomiske politik i EU, der inden for rammerne af traktaten og stabilitets- og vækstpagten er medlemslandenes eget ansvar.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.

Dagsordenspunkt 1: Integration af miljøhensyn i de økonomiske politikker.

nyt notat

Baggrund

Ifølge Amsterdam-traktaten skal miljøhensyn integreres i Fællesskabets politikker for at fremme en bæredygtig udvikling. På baggrund af Det Europæiske Råd i Cardiff i 1998 samt i Köln i 1999 opfordrede Rådet til, at der blev udarbejdet selvstændige strategier for de enkelte sektorer. Første skridt mod integration af miljøhensyn i de økonomiske politikker var en rapport (13054/1/00) udarbejdet til Det Europæiske Råd i Nice i 2000.

Indhold

Det ventes, at rapporten fra ECOFIN om integration af miljøhensyn i de økonomiske politikker bygger videre på ECOFIN-rapporten fra 2000. En af hovedkonklusionerne i rapporten var at integration af miljøhensyn og bæredygtig udvikling i den økonomiske politik bedst implementeres gennem de overordnede økonomisk-politiske retningslinier. ECOFIN anbefalede i rapporten, at retningslinierne skal indeholde opfordringer til øget brug af markedsbaserede instrumenter. På baggrund heraf indeholder EPC's rapport om strukturelle reformer fra 2002 et særskilt afsnit om markedsbaserede instrumenter i miljøpolitikken, hvor der lægges vægt på, at en omkostningseffektiv miljøpolitik kræver, at de traditionelle regulerende mekanismer suppleres med markedsbaserede instrumenter.

Det ventes, at rapporten fra ECOFIN vil pege på følgende:

- at princippet om at forureneren betaler skal være hjørnестenen i miljøpolitikken. Det vil give større incitament til mere effektiv brug af ressourcer.
- at miljøpolitikken samt den økonomiske politik i højere grad skal baseres på markedsmekanismer og markedsbaserede instrumenter som supplement til de traditionelle regulerende mekanismer. Det vil bidrage til en omkostningseffektiv opfyldelse af miljømålsætningerne.
- at provenu fra miljøafgifter i princippet skal anvendes til at reducere forvridende skatter inklusiv indkomstskatter. Det samme skal gælde besparelser som følge af udfasning af miljøskadelige subsidier. Det vil føre til højere vækst og beskæftigelse.
- at miljømålsætningerne skal være klare og implementeres gradvist. Herved undgås pludselig forværring af konkurrenceevnen.
- at forværring af konkurrenceevnen ligeledes kan undgås ved at koordinere og implementere miljøpolitikken internationalt.
- at miljøpolitikken skal baseres på analyser af de økonomiske, miljømæssige og sociale omkostninger og fordele.

Ved at lade de overordnede økonomisk-politiske retningslinier være hovedinstrumentet til

integration af miljøhensyn og bæredygtig udvikling i de økonomiske politikker, sikres en konsistent tilgang mellem sektorer, som er baseret på markedsbaserede instrumenter.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rapporten vil ikke have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Rapporten er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet. Rapporten vurderes at ville medvirke til at styrke eller forbedre samarbejdet om den økonomiske politik i EU, der indenfor rammene af traktaten og stabilitets- og vækstpagten er medlemslandenes eget ansvar.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rapporten har været ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

19. februar 2002
4. kt. MAJ
J.nr. 02-07/329-16

**Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg
den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.**

**Dagsordenpunkt 2: Implementering af stabilitets- og vækstpag-
ten – opdateret konvergensprogram for
Danmark.**

nyt notat

Baggrund

Med det formål at fremme samordningen og overvågningen af medlemslandenes økonomiske politikker og budgetter fremlægger eurolandene og landene uden for euroen henholdsvis stabilitetsprogrammer og konvergensprogrammer. Det sker som led i udmøntningen af stabilitets- og vækstpagten. Stabilitets- og konvergensprogrammerne skal opdateres en gang årligt.

Medlemslandenes programmer drøftes i Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC), der afgiver en udtalelse til ECOFIN. ECOFIN afgiver på baggrund heraf en udtalelse om programmet.

På ECOFIN-rådsmødet den 5. marts 2002 behandles det opdaterede konvergensprogram for Danmark.

Opdateret konvergensprogram for Danmark

Det opdaterede konvergensprogramm er sendt til Folketinget den 29. januar 2002. Opdateringen af det danske konvergensprogram er sendt til Kommissionen den 29. januar 2001. Fremsendelse blev forsinket som følge af dannelsen af den ny regering og udarbejdelsen af et nyt forslag til finanslov for 2002.

Det danske konvergensprogram er baseret på en konjunkturvurdering for dansk økonomi for årene 2001-03 og en mellemfristet fremskrivning til 2005. Begge er udarbejdet i januar 2002 og offentliggjort i Økonomisk Redegørelse, januar 2002. I konjunkturvurderingen er indarbejdet det nye forslag til finanslov. For 2004-05 er fremskrivningen baseret på en gradvis tilpasning til et strukturelt forløb for dansk økonomi med specifikke krav til virkningen af den økonomiske politik, som blandt andet er formuleret i regeringsgrundlaget.

Forløbet i konvergensprogrammet er dermed i overensstemmelse med regeringens overordnede mål for den økonomiske udvikling og indebærer:

- Fast kronekurs over for euroen
- Skattestop
- Solide overskud på de offentlige finanser, som sikrer finanspolitisk holdbarhed og en halvering af den offentlige gæld i pct. af BNP fra 2000 til 2010
- Stigning i beskæftigelsen gennem højere erhvervsdeltagelse og lavere ledighed
- Skattelettelser på arbejdsindkomst
- Realvækst i det offentlige forbrug på 1 pct. om året i gennemsnit i perioden 2002-05
- Udlicitering og effektivisering i den offentlige sektor
- Lav og stabil inflation på knap 2 pct. om året
- Gode rammevilkår for privat opsparing, som sammen med overskuddet på de offentlige finanser medfører en gradvis afvikling af udlansgælden

Målsætningen om holdbare offentlige finanser betyder, at fremtidige ekstra forpligtelser for den offentlige sektor skal kunne finansieres uden senere behov for stramninger for at sikre et kontrolleret gældsforløb. Det kræver et overskud på de offentlige finanser i intervallet 1½-2½ pct. af

BNP¹. Dermed sigtes efter samme styrke i gældsnedbringelsen som under den forrige regering.

I overensstemmelse med regeringens målsætninger er der forudsat en stigning i den samlede beskæftigelse på 50.000 personer frem til 2005 som følge af stigende erhvervsfrekvenser og dermed større arbejdsstyrke. En væsentlig del af bidraget til øget erhvervsdeltagelse vil komme fra den fremadrettede virkning af reformerne af blandt andet overgangsydelse, efterløn og førtidspension, men der er – i overensstemmelse med regeringsprogrammet – også forudsat yderligere strukturforbedringer på arbejdsmarkedet.

Inden for rammerne af skattestoppet og gældsnedbringelse sikrer stigningen i beskæftigelsen et yderligere finanspolitisk råderum, som i fremskrivningen disponeres til lavere skat på arbejdsindkomst fra 2004 og en begrænset årlig realvækst i det offentlige forbrug på i gennemsnit 1 pct. om året frem til 2005. Det er i historisk sammenhæng forholdsvis lavt og fordrer stram udgiftsstyring og klare prioriteringer inden for de økonomiske rammer. En offentlig realforbrugsvækst på 1 pct. frem til 2005 er uændret i forhold til den tidligere regerings målsætninger.

Skattestoppet spiller en central rolle i forhold til at realisere målsætningen, fordi der dermed lægges op til en skarpere prioritering af udgifterne, som medvirker til at bryde tendensen til højere offentlige udgifter end budgetteret.

Finanslovsforslaget for 2002 afspejler den stramme prioritering inden for den offentlige sektor med en styrket indsats på (amts)kommunale områder som sundhed og ældrepleje, herunder større muligheder for frit valg, mens der på det statslige område sker en reduktion af puljer, subsidier og forskellige administrative funktioner i relation til blandt andet råd og nævn. Samlet skønnes det nye forslag til finanslov at indebære en førsteårs væksteffekt på ca. 0,2 pct. af BNP (finanseffekt). Finanspolitikken giver dermed et begrænset positivt vækstbidrag i 2002, som skal ses i sammenhæng med forsinkede afdæmpende effekter fra blandt andet Pinsepakkens tiltag i forhold til at styrke incitamentet til opsparing. Dermed er den økonomiske politik under ét stort set aktivitetsneutral i 2002. For finanspolitikken i 2003 og fremover er der i konvergensprogrammet beregningsteknisk forudsat en omtrent neutral finanseffekt.

Overskuddet på den offentlige sektors saldo ventes i konvergensprogrammet at ligge tæt på 2 pct. af BNP i hele perioden 2001-05. *Jf. tabel 1.* Konvergenskravet er, at *underskuddet* på de offentlige finanser ikke overstiger 3 pct. af BNP. I forhold til det foregående konvergensprogram fra

¹ Intervallet er reduceret fra 2,3 pct. af BNP som følge af den foreslåede omlægning af Særlig Pensionsopsparing. Der er alene tale om en beregningsteknisk justering, som ikke påvirker de realøkonomiske krav til finanspolitikken.

december 2000 er overskuddet lavere, hvilket primært skyldes omlægningen af Særlig Pensionsopsparing. Omlægningen indebærer en reel sænkelse af beskatning og marginalskat, men har ingen betydning for udviklingen i statsgælden eller for de langsigtede krav til finanspolitikken. Udviklingen i ØMU-gælden kan derimod påvirkes lidt.

Tabel 1. Makroøkonomiske nøgletal for Danmark.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005
	----- Pct. -----					
BNP-vækst, realt	3,0	1,1	1,4	2,4	1,9	1,9
Beskæftigelsesvækst	0,8	0,5	0,2	0,6	0,2	0,4
Arbejdsløshed (pct. af arb.styrken)	5,3	5,0	5,2	5,0	5,2	5,2
Do., EU-definition	4,7	4,5	4,6	4,5	4,6	4,6
Outputgab	0,8	0,6	0,3	0,7	0,3	0,0
Forbrugerprisindeks (HICP)	2,7	2,3	1,6	1,9	1,6	1,6
Rente, p.a. (10-årig statsobl.)	5,6	5,1	5,2	5,6	5,9	6,1
<i>Offentlige finanser og gæld</i>	----- Pct. af BNP -----					
Offentlige indtægter ¹	55,7	54,9	54,5	54,0	53,7	53,3
- heraf skatter	48,8	48,0	47,9	47,6	47,4	47,1
Offentlige udgifter	53,2	52,9	52,6	51,9	51,6	51,2
Offentlig saldo ¹	2,5	1,9	1,9	2,1	2,1	2,1
Do., strukturel ¹	2,2	1,8	1,9	1,9	2,0	2,1
Nettorentebetalinger	-1,8	-1,4	-1,3	-1,2	-1,1	-1,0
Primær saldo ¹	4,3	3,3	3,2	3,3	3,2	3,1
Offentlig ØMU-gæld (ultimo)	46,8	43,5	42,9	40,1	37,6	35,1

1) I 2001 og frem sænkes den offentlige sektors saldo (faktisk og strukturel) med ½ pct. af BNP som følge af omlægningen af Særlig Pensionsopsparing.

Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

De offentlige finanser er stærkt følsomme overfor ændringer i aktiekurserne. Det skal ses i lyset af omlægningen af pensionsafkastbeskatningen i 2000, hvorved skatten på pensionskassernes aktieafkast blev hævet, mens skatten på – det langt mere stabile – obligationsafkast omvendt blev sænket. De kraftige aktiekursfald siden 2000 har derfor medført en konjunkturbetinget svækkelse af de offentlige finanser på skønsmæssigt knap 11 mia.kr. i 2001 og 6½ mia.kr. i 2002.

De årlige udsving i provenuet fra forskellige typer af skatter, f.eks. pensionsafkastbeskatningen, betyder også, at det teknisk opgjorte skattetryk (skatteindtægter i pct. af BNP) kan falde eller stige mærkbart i enkelte år på trods af skattestoppet. I konvergensprogrammet ventes skattetrykket at falde med knap 1¼ pct.enhed fra 2000 til 2005. Heraf skyldes ca. ½ pct.enhed den foreslåede omlægning af Særlig Pensionsopsparing. Skattestoppets løft for nominel ejendomsværdiskat og fastfrysning af punktafgifter i faste kronebeløb vil isoleret set reducere skattetrykket med knap 0,2 pct.enhed i 2005, mens de forudsatte skattesankninger i 2004 og 2005, som er indlagt i personskatterne, bidrager med i størrelsesorden 0,1-0,2 pct.enhed. Ophævelse af 24-timers reglen og de i regeringsgrundlaget for-

udsatte afgiftsnedsættelser på grænsehandelsfølsomme varer reducerer ikke skattetrykket i fremskrivningen, idet denne udefra kommende nødvendige tilpasning forudsættes finansieret.

Den strukturelle budgetsaldo – der angiver et skøn for de offentlige finanser rensset for konjunkturernes påvirkning og særlige poster som f.eks. aktiekursudsving – forventes også teknisk set at falde med ½ pct. af BNP fra 2000 til 2001 på grund af omlægningen af Særlig Pensionsopsparring. Den offentlige saldo ventes i 2003 og 2004 at ligge lidt over den strukturelle saldo, mens den i 2005 forudsættes at svare til sit strukturelle niveau.

Overskuddet på de offentlige finanser i forløbet indebærer, at nettorentesudgifterne falder som andel af BNP frem mod 2005. De forudsatte overskud på de offentlige finanser indebærer desuden, at den offentlige gæld reduceres fra knap 47 pct. af BNP i 2000 til godt 35 pct. af BNP i 2005. Konvergenzkriteriet er, at gælden ikke må overstige 60 pct. af BNP.

BNP-væksten skønnes for 2001 og 2002 at blive henholdsvis 1,1 og 1,4 pct. Den moderate vækst skal blandt andet ses i sammenhæng med det internationale konjunkturtilbageslag, og der forventes som følge heraf en mindre stigning i ledigheden i løbet af 2002 fra det nuværende meget lave niveau.

De kraftige rentenedsættelser, lavere energipriser og det ventede internationale opsving forventes at bidrage til, at den danske BNP-vækst i 2003 stiger til 2,4 pct. Det er lavere end skønnet for BNP-væksten i EU som helhed, hvilket skal ses på baggrund af, at vækstmulighederne i Danmark fremover er begrænset af den nuværende lave ledighed, aftalte nedsættelser af arbejdstiden og udsigterne til en moderat vækst i arbejdsstyrken. Den høje vækst i 2003 indebærer således en udvidelse af det skønnede outputgab. Frem mod 2005 forudsættes outputgabets at blive lukket, således at BNP og ledighed svarer til det anslåede potentiale.

Betragtes perioden fra 2001 til 2005 under ét, svarer væksten i BNP stort set til væksten i produktionspotentialet, dvs. den underliggende produktivitetsudvikling, væksten i den effektive arbejdsstyrke samt ændringen i den strukturelle ledighed. Både den strukturelle og faktiske ledighed forudsættes at svare til godt 4½ pct. af arbejdsstyrken i 2005 (EU-definition).

Stigningen i forbrugerpriserne (HICP) ventes at ligge mellem 1½ og 2 pct. fra 2002 og frem efter en stigning på 2,3 pct. i 2001 og 2,7 pct. i 2000. Skattestoppet bidrager til at dæmpe inflationen i forhold til et forløb med uændrede reale afgifter.

Usikkerheden om den kommende økonomiske udvikling knytter sig især til de internationale forhold, som både kan trække op og ned i forhold til det centrale forløb i konvergensprogrammet.

Kommissionens vurdering

Det er Kommissionens vurdering, at opdateringen af det danske konvergensprogram er i overensstemmelse med det ny adfærdskodeks for indholdet af stabilitets- og konvergensprogrammer (Code of Conduct), når der ses bort for den sene fremsendelse.

Kommissionen vurderer, at dansk økonomi generelt er i god stand, og at de økonomiske udsigter i konvergensprogrammet er plausible og i vidt omfang på linie med Kommissionens prognose fra efteråret 2001. Endvidere konkluderes, at Danmark fortsat må forventes at opfylde kravene i stabilitets- og vækstpagten om offentlige finanser tæt på balance eller i overskud, og at en normal cyklisk afmatning ikke vil bringe Danmark på den forkerte side af kriteriet for underskud på de offentlige finanser på 3 pct. af BNP. Både Kommissionens egne beregninger og opgørelsen i konvergensprogrammet af den cyklisk korrigerede (strukturelle) offentlige saldo viser således komfortable overskud frem til 2003 (samt 2004 og 2005 i konvergensprogrammet). Kommissionen bemærker endvidere, at en omtrent neutral finanspolitik – som forudsat i konvergensprogrammet – er passende for en økonomi tæt på produktionspotentialet.

Med et forventet fald i indtægts- og udgiftstrykkene (offentlige indtægter/udgifter i pct. af BNP) på ca. 1½ pct. af BNP vurderes strategien i konvergensprogrammet endvidere stort set at være i overensstemmelse med de overordnede retningslinier for den økonomiske politik (BEPG). Kommissionen påpeger imidlertid, at i lyset af den høje beskatning af arbejdsindkomst kunne konvergensprogrammet have været mere ambitiøst med hensyn til reduktion af skattebyrden – den indlagte lettelse af skatten på arbejdsindkomst fra 2004 betegnes således som værende af meget begrænset størrelse. Samtidig erkendes dog, at dette ville kræve yderligere fald i udgiftstrykket – givet behovet for at undgå ekspansiv finanspolitik i en økonomi tæt på produktionspotentialet samt overholdelse af målsætningen om overskud på 1½-2½ pct. af BNP. Særligt omkring 2002 bemærker Kommissionen, at finanslovsforslaget indebærer en vækst i det reale offentlige forbrug på 1,3 pct., hvilket er 0,3 pct.enhed højere end forventet i den forrige opdatering af konvergensprogrammet og ikke helt på linie med de overordnede retningslinier for den økonomiske politik (BEPG) for 2001.

Det er Kommissionens opfattelse, at de største risici med hensyn til opfyldelse af de mellemfristede mål for de offentlige finanser er en længerevarende økonomisk afmatning – givet de offentlige finansers store følsomhed i forhold til konjunkturudviklingen – og mangelfuld udgiftskontrol. Der henvises i den forbindelse til, at de historiske erfaringer med at begrænse den reale offentlige forbrugsvækst til 1 pct. om året har været svingende. Behovet for udgiftskontrol, særligt på (amts)kommunalt niveau, vurderes at være skærpet af indførelsen af skattestoppet, hvis der fortsat skal sikres store overskud på de offentlige finanser. Kommissionen anerkender, at skattestoppet i sig selv kan have en udgiftsdisciplinerende

effekt, men vurderer også, at det næppe kan stå alene. Særligt påpeges, at det nuværende system med kommuneaftaler ofte har vist sig ikke at være tilstrækkeligt til at sikre udgiftskontrol. I Kommissionens vurdering af opdateringen af konvergensprogrammet for 2000 er der også peget på en opstramning af det kommunale aftalesystem.

Med omlægningen af pensionsafkastbeskatningen vurderer Kommissionen endvidere, at en længere afmatning på aktiemarkederne kan udgøre en risiko for fastholdelse af store overskud på de offentlige finanser. Omvendt påpeges også, at uventet højere provenu fra beskatningen ikke bør anvendes til større offentligt forbrug men reserveres til reduktioner i gælden eller skattebyrden.

Kommissionen vurderer på baggrund af holdbarhedsberegningerne, at de offentlige finanser er velforberedt til den forventede stigning i udgifterne som følge af den demografiske udvikling mod relativt flere ældre, og af de fortsat vil være i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten, men at resultaterne er betinget af realiseringen af store offentlige overskud.

Kommissionen bemærker videre, at større erhvervsdeltagelse er en vigtig forudsætning for forløbet i konvergensprogrammet, og at det ud over bidragene fra allerede gennemførte reformer vil være nødvendigt med yderligere strukturreformer på arbejdsmarkedet – som også forudset i konvergensprogrammet – for at forudsætningen opfyldes.

Endvidere påpeger Kommissionen, at forudsætningen om væksten i timeproduktiviteten for økonomien som helhed i historisk sammenhæng ligger på den lave side – men at væksten i produktiviteten dog ikke er så lav som i den foregående opdatering af konvergensprogrammet.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Proceduren vedrørende behandlingen af det danske konvergensprogram vil ikke i sig selv have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser. Det danske konvergensprogram indeholder en vurdering af udviklingen i rente, inflation og de offentlige finanser i Danmark.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Finanspolitik er det enkelte medlemslands eget ansvar inden for rammerne af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier, traktatens bestemmelser om finanspolitik samt stabilitets- og vækstpagten. Medlemslandene skal på grund af den gensidige påvirkning mellem landenes økonomier betragte deres økonomiske politik som et spørgsmål af fælles interesse og samordne denne i ECOFIN-rådet. Eurolandene fremlægger stabilitetsprogrammer og de øvrige lande fremlægger konvergensprogrammer som et led i den multilaterale overvågning og koordination af den økonomiske politik, der gennemføres i fællesskabet.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har ikke tidligere modtaget notat om det opdaterede konvergensprogram for Danmark.

18. februar 2002
F7 JBV

**Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg
den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.**

**Dagsordenspunkt 3a: Henstilling om decharge for budgettet for
2000**

nyt notat

1. Baggrund

Rådet skal tage stilling til vedtagelse af henstilling til Europa-Parlamentet om at give decharge til Kommissionen for 2000. Dette sker med udgangspunkt i Revisionsrettens årsberetning for 2000. Kommissionen skal efterfølgende træffe alle egnede foranstaltninger til at efterkomme medfølgende bemærkninger fra Europa-Parlamentet og Rådet, jf. TEF art. 276.

2. Indhold

Revisionsrettens årsberetning for 2000 indeholder dels en beretning om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget, dels en revisionserklæring (DAS-erklæringen) om regnskabs rigtighed og lovmæssighed. Endvidere indeholder den en særlig del vedrørende 6-8. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter. Revisionsretten har desuden fremlagt 18 særberetninger i løbet af året.

Revisionsretten anfører, at når der ses bort fra en række specifikke fejlansigelser giver regnskabet for 2000 et retvisende billede af fællesskabernes indtægter og udgifter i regnskabsåret.

Som i de foregående år kan Revisionsretten imidlertid ikke afgive positiv DAS for gennemførelsen af budgettet for 2000, idet der fortsat påpeges en række problemer af samme art som dem, Revisionsretten har konstateret tidligere år i forbindelse med EU's regnskab. Angående de underliggende transaktioners lovlighed konstaterer Revisionsretten, at der for aktionsudgifterne er konstateret en uacceptabel høj forekomst af fejl, som indvirker på beløbet for betalinger eller fejl bestående i, at de underliggende transaktioner ikke var gennemført eller ikke var støtteberettigede.

Transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, kan som helhed betragtes som lovlige og formelt rigtige for så vidt angår indtægterne, forpligtelserne og administrationsudgifterne, men en positiv erklæring kan ikke afgives for så vidt angår de øvrige betalinger.

Årsberetningen for 2000 lægger betydelig vægt på opfølgningen af de foranstaltninger, der er gennemført som reaktion på tidligere revisionsberetninger. Det konstateres, at i alle de sager, som Revisionsretten har undersøgt er der truffet foranstaltninger, som Kommissionen er forpligtet til, men at omfanget og effektiviteten varierer meget.

Retten fremhæver, at oprettelsen af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) giver et bedre administrativt grundlag og større uafhængighed end tidligere, ligesom retsgrundlag og procedurerne for efterforskning er blevet forbedret. Opstarten af det nye kontor er gået langsomt, men der er nu registreret fremdrift.

I relation til de enkelte regnskabsområder kan følgende konklusioner fremhæves:

Angående fællesskabets *egne indtægter* konstateres, at der er solide og fleksible rammer for forvaltningen af BNI-kvalitetskontrollen, men at Kommissionen ikke anvender dette systematisk. Kommissionen anbefales at rette op på dette. Angående traditionelle egne indtægter (told og landbrugsafgifter) anføres beløbene at være korrekt angivne og formelt lovlige.

Revisionsretten fremhæver endvidere, at overskuddet i 2000 udgjorde godt 14 pct. af de endelige udgifter. Kommissionen bør på den baggrund undersøge, hvordan den bedre kan anvende proceduren med tillægs- og ændringsbudgetter, så medlemsstaternes bidrag tidligere vil kunne nedjusteres, når det samlede udgiftsniveau bliver lavere end forventet.

På *landbrugsområdet* er der ikke konstateret forbedringer i forhold til tidligere. Der forekommer fortsat hyppigt såvel substans- og formelle fejl. Kommissionen og medlemsstaterne opfordres til at tage det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem op til revision. Kommissionen anfører, at der for så vidt angår substansfejl (virkning på udbetalinger) typisk er tale om mindre unøjagtigheder i det enkelte landbrugs anmeldelse af bl.a. arealstørrelse. Revisionsretten opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser på at få gennemført et integreret forvaltnings- og kontrolsystem.

Retten konstaterer, at der ikke synes at være blevet færre fejl i udbetalingerne for *strukturfonde*, der fortsat er behæftet med et væsentligt antal fejl. Kommissionen opfordres til at gøre de kontrolsystemer, der er etableret de seneste år, mere effektive, herunder navnlig at sikre, at de nationale organers forvaltnings- og kontrolprocedurer (jf. forordning 2064/97) medvirker til at sikre lovligheden af de foranstaltninger, der finansieres med fællesskabsmidler. Endvidere opfordres Kommissionen til at indføre mere effektive afsluttende kontrolprocedurer foretaget af Kommissionen

selv. Kommissionen har iværksat en række tiltag med henblik på at rette op på de konstaterede problemer. Der er således bl.a. vedtaget detaljerede regler for efterfølgende kontrol og regler om støtteberettigelse, ligesom der er fastlagt minimumskrav for medlemsstaternes kontrol med struktur-fondsprojekterne.

Angående *interne politikker* rettede Revisionsretten fokus mod det femte rammeprogram (IT og forskning), der udgør en stor del af udgifterne under EU's interne politikker. Det pointeres, at de eksisterende kontroller har en række begrænsninger, der betyder, at efterfølgende revision kun dækker en del af udgifterne. Programmet forvaltes i forskellige generaldirektorater og har alvorlige mangler i den centrale IT-support. Kommissionen anfører, at en række foranstaltninger til udbedring af manglerne er truffet.

Inden for fællesskabets *eksterne politikker* har Revisionsretten foretaget dybdegående revision af Tacis-programmet (udgør 10 pct. af de eksterne udgifter), der skal fremme overgangen til velfungerende markedsøkonomier og styrkelse af demokratiet mv. i østeuropa/asiatiske lande. På baggrund heraf anføres, at kontrakter og betalinger som helhed var lovlige og formelt rigtige. En ny praktisk vejledning i procedurer for indgåelse af kontrakter om bistand til tredjelande er en positiv udvikling. Det efterlyses dog, at man systematisk ser på indhold i kontrolrapporter og foretager inspektioner inden der foretages udbetalinger.

Forholdene om de *administrative udgifter* betegnes under ét som tilfredsstillende, men Revisionsretten bemærker samtidig, at der er problemer fsva. pensioner og bygninger.

For *førtiltrædelsesstøtten* konstateres, at meget få midler kom til udbetaling i 2000, men at dette primært skyldes, at Kommissionen stod overfor en vanskelig opgave med implementering af nye programmer.

I relation til *Danmark* har Revisionsretten i deres beretning og særberetninger anført kritik af specifikke danske forhold. Den danske forvaltning og efterfølgende Rigsrevisionen har gennemgået sagerne. Rigsrevisionen hæfter sig ved, at der for flere af sagerne er tale om uenigheder mellem Revisionsretten, Kommissionen og danske myndigheder om fortolkningen af fællesskabets bestemmelser. Rigsrevisionen opfordrer derfor de berørte myndigheder til at sikre, at tvivl om fortolkning af fællesskabets bestemmelser afklares. For andre sager noterer Rigsrevisionen sig, at de danske myndigheder har truffet foranstaltninger til afhjælpning af de omtalte forhold.

Kommissionen udarbejder som tidligere en samlet opfølgingsrapport på Revisionsrettens årsberetning. Som bidrag til rapporten har Kommissionen i år anmodet medlemsstaterne om detaljerede bemærkninger fsva.

såvel landespecifikke revisionsbemærkninger som generelle kritikpunkter fra Revisionsretten. Et interministerielt samarbejde har på den baggrund medført afgivelse af en række specifikke danske bemærkninger til Kommissionen.

Kommissionen har foreløbigt opsummeret medlemsstaternes bidrag på følgende vis:

- At medlemsstaterne ikke afviser Revisionsrettens generelle bemærkninger.
- At de fleste medlemsstater til gengæld er stærkt uenige i Revisionsrettens specifikke bemærkninger om de pågældende medlemsstater.
- At medlemsstaterne som hovedregel mener, at systemet med finansielle korrektioner fungerer tilfredsstillende.
- At mange medlemsstater efterlyste mere støtte fra Kommissionen til fortolkning af de ofte meget komplicerede regler.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Dechargeproceduren vedrører revision af forvaltning af EU's midler og bør således foretages på fællesskabsniveau.

4. Statsfinansielle konsekvenser

Rådets drøftelse har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

5. Høring

Rigsrevisionen er formel samarbejdspartner for Revisionsretten i Danmark, hvilket indebærer deltagelse i revisionsbesøg i Danmark. Endvidere foregår al korrespondance gennem Rigsrevisionen. Rigsrevisionen har på den baggrund udarbejdet et notat om årsberetningen til statsrevisorerne.

6. Seneste forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har modtaget notat om Revisionsrettens årsberetning forud for Revisionsrettens forelæggelse af årsberetningen på ECOFIN-rådsmødet den 4. december 2001.

18. februar 2002
F7 JBV

**Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg
den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.**

Dagsordenspunkt 3b: Prioriteter for EU's budget 2003

1. Baggrund og indhold

Sidste år indledtes en procedure med diskussion på et tidligt tidspunkt i ECOFIN-rådet af prioriteterne for næste års fællesskabsbudget. Hermed kan Rådet fremføre sine budgetprioriteter i god tid før Kommissionen fremlægger sit budgetforslag for 2003 i maj måned. EU's budget for 2003 vil skulle færdigforhandles under dansk formandskab.

Rådets udkast til konklusioner ventes som sidste år at understrege en række af de grundlæggende principper for EU's budgetlægningsproces. Det ventes således understreget, at der - indenfor rammerne af samme budgettilbageholdenhed som i medlemsstaterne - lægges vægt på, at EU's budget på passende vis tilvejebringer midler til at dække de reelle behov, således at EU's politikker kan fungere effektivt. Endvidere at de finansielle perspektiver (budgetlofter), som aftalt på Det Europæiske Råds møde i Berlin skal overholdes med tilstrækkelig margen under hver udgiftskategori til uforudsete udgifter.

Hertil ventes en række anmodninger fremlagt til Kommissionen, der dels konkret vedrører budgettet for 2003 dels forhold af mere generel karakter:

- fremlæggelse af evalueringer af flerårsprogrammer - især for så vidt angår udgiftskategori 3 og 4 (interne og eksterne politikker) - forud for budgetlægningsprocessen. Endvidere at programmeringen i kategori 3 og 4 ikke har bindende karakter, og at budgetteringen skal svare til de reelle behov.
- at sikre, at der fremlægges pålidelige beregninger af det forventede overskud i budgetåret, således at dette kan indgå i budgetlægningen for det efterfølgende finansår. Budgetteringen skal desuden forbedres med henblik på at undgå ophobning af (store) overskud.
- at videreføre sin reformproces, herunder at budgettet for 2003 præsenteres som aktivitetsbaseret budgettering, hvilket bl.a. indebærer, at administrative udgifter opføres i sammenhæng med de aktiviteter, de vedrører.
- Der ventes lagt vægt på Kommissionens fremlæggelse af en midtvejsevaluering på landbrugsområdet.
- at bevillinger til FUSP (den fælles udenrigspolitik) budgetteres, så de svarer til de reelle behov, og Rådet pointerer, at der lægges stor vægt på de

initiativer der fremgår af Det Europæiske Råds konklusioner, herunder især Lissabon-konklusionerne vedrørende bl.a. civil krisestyring.

Af mere specifik karakter ventes det understreget, at Rådet har særlig opmærksomhed rettet mod de administrative udgifter i forbindelse med fastlæggelse af EU-budgettet for 2003. En rapport forelagt Budgetrådet i november 2001 udarbejdet af de centrale institutioners generalsekretærer viser, at de finansielle perspektiver for de administrative udgifter vil blive overskredet i 2003, hvis der ikke findes kompenserende besparelser. I rapporten henføres dette til udgifter til forberedelse af udvidelsen af EU (forberedelse af bygninger, oversættelse etc.). Rapporten indeholder – modsat hvad der var bestilt af Rådet og Europa-Parlamentet – hovedsagelig forslag til merudgifter og ikke i samme omfang konkrete forslag til budgetforbedringer, herunder bl.a. gennem bedre inter-institutionelt samarbejde. Rådet ventes derfor at henstille til alle institutioner at respektere de finansielle perspektiver, samt at alle muligheder for besparelser undersøges. Der henvises specifikt til, at en bedre flerårig programmering vedrørende bygninger kan bidrage hertil.

Bevillinger til Afghanistan ventes fremhævet. På en donorkonference den 21-22. januar 2002 i Tokyo lovede EU at bevilge 200 mill. euro fra fællesskabets budget i 2002 til genopbygningen af Afghanistan og tilsvarende beløb hvert af de efterfølgende år. I 2002 finansieres en væsentlig del inden for de eksisterende programmer. Det pointeres, at finansieringen i 2003 bør fastsættes på et passende niveau indenfor rammerne af de finansielle perspektiver.

Endvidere ventes der stillet krav om, at Kommissionen i forbindelse med deres budgetforslag for 2003 fremlægger en plan for afvikling af såkaldte unormale udestående forpligtelser (RAL), dvs. forpligtelser der ikke kan forventes at medføre betalingsafløb, eller som har overskredet en vis tidsfrist.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Debatten om prioriteter for EU's budget for 2003 bør foretages på fællesskabsniveau.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rådets drøftelse har ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

4. Seneste forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg fik forelagt notat om den orienterende debat for EU's budget for 2002 mv. forud for ECOFIN-rådsmødet den 12. marts 2001.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 12. februar 2002
Kontor: Det Internationale Kontor
Sagsnr.: 2002-1661/1-0040
Dok.: IGA20773

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.

Dagsordenspunkt 4: Præsentation af Kommissionens grønbog om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og etableringen af en europæisk anklagemyndighed.

Nyt notat.

Baggrund.

I en udtalelse af 26. januar 2000 ("Tilpasning af institutionerne med henblik på udvidelsen") har Kommissionen foreslået, at der med henblik på beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser tilvejebringes et retsgrundlag i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (TEF) for fastsættelsen af fælles strafferetlige regler og strafferetlige procedurer på svigområdet. Herudover foreslås der indsat bestemmelser i TEF om beføjelser og opgaver for en europæisk anklagemyndighed, der inden for Den Europæiske Union skal have til opgave at undersøge tilfælde af svig og fungere som anklager ved de nationale domstole.

I en meddelelse af 29. september 2000 om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabet, afgav Kommissionen sit supplerende bidrag til regeringskonferencen i forbindelse med Nice-traktaten. Kommissionen foreslog i denne meddelelse, at der etableres en europæisk anklagemyndighed, der alene skal beskæftige sig med sager vedrørende svig med De Europæiske Fællesskabers midler. Kommissionen foreslog samtidig, at de vigtigste bestemmelser for den europæiske anklagemyndighed (udnævnelse, afskedigelse, opgaver, uafhængighed) blev indarbejdet i TEF.

Kommissionens forslag om etablering af en europæisk anklagemyndighed blev ikke medtaget i forbindelse med Nice-traktaten.

På den baggrund har Kommissionen den 11. december 2001 fremlagt en grøn bog om den strafferetlige beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og etablering af en europæisk anklagemyndighed. Formålet med grønbogen er ifølge Kommissionen at tage initiativ til en bred debat om etableringen af en europæisk anklagemyndighed med inddragelse af alle interesserede parter, myndigheder og organisationer. Herudover er formålet med grønbogen at præsentere Kommissionens konkrete tanker, dels om de bestemmelser, der skal indarbejdes i TEF, og dels de bestemmelser, der skal fastsættes retsakter, som vedtages i medfør af TEF.

Det er Kommissionens hensigt, at spørgsmålet om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed vil kunne tages op inden for rammerne af det konvent, der skal forberede den næste revision af traktaterne.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Laeken den 14. – 15. december 2001 er det anført, at Rådet snarest bør gennemgå Kommissionens grøn bog.

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28. februar 2002 samt på ECOFIN den 5. marts forventes Kommissionens grøn bog at blive præsenteret for Rådet.

Indhold

Kommissionens grøn bog om strafferetlig beskyttelse af fællesskabets finansielle interesser og etablering af en europæisk anklagemyndighed indledes med en beskrivelse af baggrunden for udarbejdelsen af grønbogen.

I grønbogen anføres det, at TEF artikel 280 i sin nuværende udformning ikke kan danne retsgrundlag for etablering af en europæisk anklagemyndighed, hvorfor etablering af en europæisk anklagemyndighed først vil kunne ske efter en ændring af TEF.

Herudover skitseres i grønbogen Kommissionens forslag til en europæisk anklagemyndigheds struktur og organisation, ligesom grønbogen berører spørgsmålet om, hvilken juridisk status og kompetence en europæisk anklagemyndighed vil kunne tillægges.

Grønbogen indeholder endvidere afsnit, der vedrører den europæiske anklagemyndigheds rolle i forhold til den nationale anklagemyndighed samt spørgsmålet om, hvilke retsmidler en europæisk anklagemyndighed vil skulle have til rådighed. Herudover redegøres der for forslag til den praktiske fremgangsmåde i forbindelse med efterforskning og retsfølgning i sager, hvor den europæiske anklagemyndighed måtte have kompetence.

Grønbogen indeholder tillige afsnit, der behandler behovet for fælles strafferetlige regler for så vidt angår svig med De Europæiske Fællesskabers midler, ligesom grønningen indeholder afsnit, hvori straffeprocessuelle spørgsmål behandles.

Herudover indeholder grønningen afsnit, der berører en europæisk anklagemyndigheds samarbejde med medlemsstaterne, Europol, Eurojust, Det Europæiske Retlige Netværk og OLAF. Grønningen indeholder desuden afsnit om prøvelse af afgørelser truffet af den europæiske anklagemyndighed samt anke af sager, hvor den europæiske anklagemyndighed har optrådt som anklagemyndighed.

Et grundnotat, hvori der nærmere redegøres for Kommissionens grønning, vil blive udarbejdet inden for kort tid.

Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende politimæssigt og retligt samarbejde på et møde den 11. februar 2002.

Subsidiaritetsprincippet

Der vil i forbindelse med udarbejdelsen af et grundnotat om grønningen blive foretaget en nærmere vurdering af forholdet til subsidiaritetsprincippet.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Der vil i forbindelse med udarbejdelsen af et grundnotat om grønningen blive foretaget en nærmere vurdering af de lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg

Grønningen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg.

**Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg
den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.**

18. februar 2002
F12 NJL

Dagsordenpunkt 5: status for overgangen til eurosedler og euromønter

nyt notat

Baggrund og indhold

Det ventes, at Kommissionen på ECOFIN den 5. marts vil gøre status for overgangen til eurosedler og euromønter. Det ventes, at Kommissionen vil orientere at overgangen nu er tilendebragt i eurolandene, og at overgangen er forløbet uden problemer.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser af Kommissionens status for overgangen til eurosedler og euromønter

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er tale om en samlet status over forløbet af introduktionen af eurosedler og euromønter, som ECOFIN har haft ansvar for at forberede. Sagen er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har tidligere modtaget notater vedr. Kommissionens rapportering over status for overgangen til eurosedler og euromønter forud for mødet i ECOFIN den 22. januar og 12. februar.

20. februar 2002
F12 SOS

**Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg
den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.**

**Dagsordenspunkt 6: ECOFIN rapport vedr. muligheden for at
oprette en Euro-Middelhavs-bank for udvikling**

Baggrund

Det spanske formandskab lancerede inden årsskiftet et forslag om at oprette en Euro-Middelhavs-bank for udvikling. Det Europæiske Råd i Læken den 14.-15. december 2001, opfordrede Rådet og Kommissionen til at undersøge, om der kan oprettes en Euro-Middelhavs-bank for udvikling.

I overensstemmelse hermed har ECOFIN bedt EU's Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) at undersøge det spanske forslag, med input fra EIB og Kommissionen. EFC's undersøgelse skulle centrere om det finansielle behov i Middelhavsregionen og det eksisterende udbud af finansiering, samt omkostninger og praktiske aspekter forbundet med forskellige institutionelle løsningsmodeller.

ECOFIN ventes den 5. marts at drøfte et endnu ikke foreliggende forslag fra EFC til en rapport fra ECOFIN om det spanske forslag.

Indhold

Udkastet til rapporten ventes kort at gennemgå finansieringsbehovet i regionen. Det ventes konstateret, at udbuddet af privat kapital til regionen er sparsomt, primært som følge af et generelt dårligt investeringsklima som følge af dårlig økonomisk politik, mangelfulde retlige rammer samt statskontrol med vigtige sektorer og politisk usikkerhed.

Udkastet ventes derefter at gennemgå tre mulige institutionelle modeller, en selvstændig bank med EIB som mindretalsaktionær, en datterbank under EIB samt et Middelhavslånevindue under EIB. Det ventes, at rapporten vil konstatere at en selvstændig bank vil indebære store omkostninger forbundet med oprettelse og drift og dermed medføre dårlige lånevilkår samt tage lang tid at oprette. Desuden vil en sådan bank overlappes med EIB's aktiviteter i regionen.

For så vidt angår en datterbank under EIB ventes rapporten at konstatere at en sådan løsning vil kræve nye bidrag, medføre højere låneomkostninger for modtagerlande end ved et lånevindue under EIB samt rejse nogle

institutionelle spørgsmål som kan være svære at opnå enighed om, bl.a. vedr. inddragelse af Middelhavslandene i ledelsen af banken.

Den tredje løsningsmodel der nævnes, er et Middelhavslånevindue under EIB. Det ventes, at rapporten karakteriserer denne model som umiddelbart operationel samtidig med at den ikke stiller nye kapitalkrav samt giver uændrede låneomkostninger for modtagerlandene i forhold til EIB, samt har lave operative omkostninger. Det ventes, at rapporten konstaterer, at dette er den mindst politisk synlige af løsningsmodellerne.

Desuden ventes rapporten at nævne forskellige yderligere initiativer som kan tænkes i forbindelse med et af de tre forslag. Herunder nævnes et muligt forum for diskussion af strategier, analyse af investeringsplaner, donorkoordination samt et forslag om en facilitet til teknisk assistance og investeringsstøtte med bidrag fra eksterne donorer, som mulige tiltag, der kan supplere en af de tre ovennævnte modeller med henblik på at styrke samarbejdet og inddragelsen af modtagerlandene i Middelhavsregionen.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Det ventede udkast til ECOFIN's rapport om muligheden for at oprette en Euro-Middelhavs-bank for udvikling, vil ikke i sig selv have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at skønne over de eventuelle statsfinansielle konsekvenser ved de tre skitserede modeller, da de endnu ikke er konkretiserede.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er tale om en vurdering af EU's finansielle støtte og samarbejde med landene i Middelhavsområdet, hvorfor det er nødvendigt at drøfte forslaget på EU-niveau.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har modtaget notat om sagen forud for mødet i Folketingets Europaudvalg vedr. ECOFIN den 22. januar 2002.

**Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg
den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.**

17. februar 2002

Dagsordenspunkt 7: Kommissionen rapport over svar på globaliseringsens udfordringer

Nyt notat

Baggrund

ECOFIN drøftede globaliseringen i september og oktober 2001, og opfordrede i den forbindelse Kommissionen til at udarbejde en rapport om "svar på globaliseringens udfordringer", med særlig fokus på finansiell globalisering og finansiering af udviklingen.

ECOFIN drøftede den 13. december 2001 en foreløbig rapport fra Kommissionen som indeholdt en detaljeret plan for indholdet af den endelige rapport samt information om den finansielle globalisering.

ECOFIN den 5. marts ventes at drøfte globaliseringen på baggrund af Kommissionens endelige rapport.

Indhold

Kommissionens endelige rapport ventes, i overensstemmelse med ECOFIN's opfordring til Kommissionen, at være opdelt i to dele, en del omhandlende det internationale finansielle system og en del omhandlende finansiering af udvikling.

Kommissionens rapport ventes indledningsvist at redegøre for at globaliseringen, drevet af teknologiske fremskridt og politiske beslutninger har medført stigende handel med varer og tjenesteydelser og kapitalbevægelser, har medført store velfærdsmæssige gevinster for de lande som deltager i den globaliserede verdensøkonomi, men at der er nogle udfordringer forbundet med globaliseringen for så vidt angår at sikre international finansiell stabilitet, bekæmpe misbrug af det internationale finansielle system herunder hvidvask og finansiering af terrorisme samt de meget store globale indkomstforskelle.

For så vidt angår det *internationale finansielle system*, ventes Kommissionens rapport at redegøre for at de større og til tider mere pludselige kapitalbevægelser som kendetegner det globaliserede finansielle system blandt andet er resultatet af liberaliseringer af kapitalbevægelser, teknologiske fremskridt, mere komplekse finansielle instrumenter, ændrede valutakursregimer samt store opsparede formuer i de industrialiserede lande som følge af demografiske ændringer.

Det ventes at rapporten konstaterer, at udviklingen for så vidt angår international finansiell stabilitet har medført øgede udfordringer, hvilket viser sig ved at finansielle kriser er blevet mere hyppige siden Bretton Woods systemets sammenbrud. Endvidere ventes det at, rapporten påpeger at udviklingen medfører udfordringer med hensyn til bekæmpelse misbrug det finansielle system, navnlig finansiering af terrorisme, hvidvask af penge og unfair skattekonkurrence.

Rapporten ventes at gennemgå det igangværende arbejde samt forslag med henblik på at sikre den internationale finansielle stabilitet, herunder tiltag med henblik på (1) bedre forebyggelse og løsning af finansielle kriser, (2) bekæmpelse af misbrug af det internationale finansielle system, (3) regionalt og globalt monetært samarbejde samt (4) institutionelle reformer i det internationale finansielle system.

For så vidt angår bedre *forebyggelse og løsning af finansielle kriser* ventes Rapporten at konstatere at der er konsensus om at stabilitetsorienteret makroøkonomisk politik og sunde strukturelle rammer er essentielle for at forebygge finansielle kriser. Desuden ventes rapporten at redegøre for arbejdet med styrkelse af tilsynet med og strukturer i de finansielle sektorer, herunder især den øgede fokus på at styrke IMF's overvågning af medlemslandenes økonomier og større åbenhed herom, gennemførelse af internationalt aftalte standarder og adfærdskodeks samt adgang til kriseforbyggende lånefaciliteter (Contingent Credit Lines).

Vedrørende bedre *løsning af finansielle kriser* ventes rapporten at redegøre for arbejdet i IMF, udover arbejdet med at styrke de finansielle sektorer, koncentrerer om at sikre en bedre inddragelse af private kreditorer i løsningen af finansielle kriser for at sikre at IMF's lån ikke blot redder private kreditorer fra tab og derved ikke tilskynder private kreditorer til at låne for meget. Det ventes at rapporten konkluderer at der fortsat er behov for fremskridt på dette område.

Rapporten ventes også under dette område at behandle forskellige forslag som der ikke internationalt er konsensus om, herunder især forslaget om en skat på valutatransaktioner, den såkaldte Tobin-skat. Rapporten ventes at redegøre for rationalet bag forslaget samt aspekter vedrørende implementeringen og mulige konsekvenser for de finansielle markeder. Rapporten ventes ikke at træffe endegyldige konklusioner om forslaget om en Tobin-skat, men ventes at konstatere at en Tobin-skat for så vidt angår finansiell stabilitet i lige så høj grad kan risikere at øge udsvingene på valutamarkederne som at mindske dem.

Med hensyn til *bekæmpelse af misbrug af det internationale finansielle system* ventes rapporten at omhandle forskellige internationale initiativer, herunder Financial Stability Forum, Financial Action Task Force (FATF), OECD's forum mod skadelig skattekonkurrence samt initiativer i EU-regi, især hvidvaskningsdirektivet, skattepakken samt adfærdskodeksen for virk-

somhedsbeskatning. Endvidere ventes rapporten kort at redegøre for FN's konventioner til bekæmpelse af finansiering af terrorisme og sanktioner som følge af begivenhederne den 11. september 2001.

For så vidt angår *regionalt og globalt monetært samarbejde* ventes rapporten at redegøre for at indførslen af euroen har øget evnen for EU's finansielle markeder til at modstå eksterne finansielle stød, som f.eks. begivenhederne den 11. september, ved at fjerne risikoen for indbyrdes valutakursudsving.

Vedrørende *institutionelle reformer i det internationale finansielle system*, ventes rapporten kort at redegøre for at IMF er blevet mere åben samt at IMF's rådgivende politiske forum, den Internationale Finansielle og Monetære Komite (IMFC) – tidligere Interimskomiteen – har fået en større rolle i senere år. Desuden ventes rapporten kort at omhandle forslag om at oprette nye overordnede globale fora, over Bretton Woods institutionerne, som f.eks. et globalt økonomisk sikkerhedsråd, uden at drage konklusioner om disse forslag.

Med hensyn til den anden del af rapporten vedrørende *finansiering af udvikling*, ventes rapporten at vurdere *eksisterende kilder til finansiering af udvikling* samt forslag til *alternative kilder til finansiering af udvikling*.

De *eksisterende kilder til finansiering af udvikling* omhandler udviklingsbistand, gældslettelse, handel og udenlandske direkte investeringer.

Vedrørende udviklingsbistand ventes rapporten at konstatere at udviklingsbistanden fra landene i OECD's udviklingssamarbejde OECD-DAC i pct. af BNI er faldet fra 0,33 pct. i 1990 til 0,22 pct. i 2000. Til sammenligning ventes Danmark i 2002 at give 1 pct. af BNI i udviklingsbistand.

Rapporten ventes endvidere at redegøre for arbejdet med at forbedre effektiviteten af udviklingsbistand, ved hjælp af større link til sunde økonomiske politikker, øgede fokus på nationalt ejerskab til økonomiske programmer med henblik på fattigdomsbekæmpelse, afbinding af udviklingsbistand og bedre overordnede samordning og koordinering af bistandsindsats.

Vedrørende gældslettelse ventes rapporten blandt andet at gennemgå det udvidede HIPC-initiativ som er IMF og Verdensbankens gældslettelsesinitiativ med henblik på at give de allerfattigste lande gældslettelse for de som ikke gennem almindelige initiativer kan opnå en holdbar udenlandsgæld. Indtil videre har 24 lande opnået gældslettelse eller løfte herom, for i alt 20,3 mia. 4 målt i faste 1999-priser. Det ventes endvidere at Kommissionens rapport vil redegøre for kritikerens bekymring for at denne gældslettelse ikke vil være tilstrækkelig til at sikre en bæredygtig gæld for de allerfattigste lande.

Kommissionens rapport ventes endvidere at redegøre for at deltagelse i *det internationale handelssystem* er en essentiel kilde til finansiering af udvikling og at øget markedsadgang for de allerfattigste lande har potentiale til at øge finansieringen til udvikling betydeligt, men at der også er spørgsmål om fjernelse af landbrugstøtteordninger samt andre spørgsmål, herunder fødevarerikkerhed. Endvidere ventes der en redegørelse af at der er behov for øget assistance med henblik på kapacitetsudbygning og bedre muligheder for de fattigste lande til aktivt at deltage i forhandlinger i WTO.

Vedrørende *direkte udenlandske investeringer* ventes Kommissionens rapport at konstatere, at udviklingslandene tiltrækker en meget lille del af udenlandske direkte investering selvom disse lande vil kunne drage store fordele heraf gennem overførsel af teknologi og know-how. Rapporten ventes at konstatere at dette bl.a. kan forklares ved ustabil regeringsførelse også vedrørende økonomisk politik, korrupsion og uigennemskuelig lovgivning og svag privat ejendomsret. Endvidere ventes Kommissionens at redegøre for at multilaterale investeringsaftaler kan styrke mulighederne for udenlandske direkte investeringer.

For så vidt angår *alternative kilder til finansiering af udvikling* ventes Kommissionens rapport at omhandle internationale skatter, herunder især Tobin-skatten, skat på fossile brændstoffer, skat på flybrændstof samt skat på våbenhandel. Rapporten ventes at omhandle praktiske aspekter, såsom den geografiske dækning, skattebasen, størrelse af en sådan skat, det mulige provenu samt effektiviteten og fordelings effekter af de forskellige forslag. Det ventes konstateret at provenu-beregninger vedr. de forskellige forslag er behæftet med stor usikkerhed, men at de såfremt de bliver effektivt implementeret vil være betydelige.

Rapporten ventes endvidere at redegøre for potentielle lovmæssige og institutionelle aspekter forbundet med internationale skatter, herunder problemer med om lande kan acceptere at internationale institutioner give skatteudskrivningskompetence.

Sluttelig ventes rapporten at omhandle et forslag om at IMF på ny skal udstede Special Drawing Rights (SDR's) med henblik på at finansiere udvikling. Det ventes at Kommissionens rapport konstaterer at et forslag om tildeling af SDR med henblik på finansiering af udvikling ikke umiddelbart er i overensstemmelse med IMF's Articles of Agreement, og at det strider med princippet om konditionalitet og tilknytning til fattigdomsbekæmpelsesprogrammer. Endvidere påpeges det at forslaget ikke er gratis, idet det finansieres over nationalbankernes reserver og således indirekte betales af landenes borgere.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser af ECOFIN's drøftelse af Kommissionens rapport om svar på de udfordringer som globaliseringen stiller.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

ECOFIN-ministrenes drøftelse af globaliseringen, og opfordring til Kommissionen om udarbejdelse af en rapport er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, eftersom globaliseringen stiller øgede krav til internationalt samarbejde og initiativer igennem EU.

Tidligere forelæggelse for Folketinget

Folketingets Europaudvalg har modtaget notat vedr. ECOFIN's drøftelse af globaliseringen forud for ECOFIN den 16. oktober 2001 og ECOFIN den 13. december 2001.

Departementet

22. februar 2002

J.nr 98-629-11

10. kontor

Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.

Dagsordenspunkt 8 : Skattespørgsmål - Administrativt samarbejde i skattesager – generel debat

nyt notat

1. Baggrund og indhold

I programmet for det spanske EU-formandskab nævnes som en prioritet at forbedre den nuværende ordning for gensidig bistand og administrativt samarbejde mellem EU-landene i skattesager. Nogle af de sager, som drøftes i ECOFIN, angår også administrativt samarbejde, nemlig udveksling af oplysninger efter rentebeskatningsdirektivet og udveksling af oplysninger om arbejdsmarkedsorienteret pension i opfølgning af Kommissionens meddelelse "Afskaffelse af skattemæssige hindringer for grænseoverskridende ydelse af arbejdsmarkedsorienteret pension" fra april 2001.

På ECOFIN ønsker formandskabet at iværksætte en generel debat om, hvordan samarbejdet mellem skattemyndighederne kan forbedres. Formandskabet vil orientere Det Europæiske Råd i Sevilla om fremskridt herom.

ECOFIN ventes at skulle drøfte nedsættelsen af det udvalg efter bistandsdirektivets artikel 9, som efter Rådets konklusioner af 16. oktober 2001 yderligere skal overveje Kommissionens meddelelse, og som herunder navnlig skal overveje iværksættelsen af forslagene om udveksling af oplysninger om arbejdsmarkedsorienteret pension.

2. Høring

Sagen har ikke været genstand for høring.

3. Nærheds- og proportionalitet

En styrkelse af det administrativt samarbejde mellem medlemslandene i skattesager kan kun gennemføres på fællesskabsniveau, hvorfor den foreliggende sag vurderes at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitet.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle virkninger

Sagen vil ikke have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle virkninger.

Bistandsdirektivet er gennemført som lov nr. 635 af 13. december 1978.

5. Samfundsøkonomiske virkninger

Sagen vil ikke have samfundsøkonomiske virkninger.

6. Tidligere forelæggelse

Pensionsskattemeddelelsen har tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg, senest den 12. oktober 2001.

aktuelt notat

(ECOFIN den 5. marts 2002)

Dato : 15. februar 2002
Sagsnr. : 104-6
Sagsteh. : SJo
Org. enhed : 3. Kontor

**Aktuelt notat til brug for mødet i Folketingets Europaudvalg
den 1. marts vedr. ECOFIN 5. marts 2002.**

Dagsordenspunkt 9: Galileo (etablering af et europæisk satellitnavigationssystem)

nyt notat

1. Indledning

Den Europæiske Union og Den Europæiske Rumfartsorganisation, ESA, har de seneste år i fællesskab arbejdet for at udvikle et civilt, europæisk satellitnavigationssystem, Galileo.

Målet med projektet er udvikling, implementering og drift af et civilt europæisk globalt satellitsystem til brug for navigation og positionsbestemmelse. Et sådant system kan finde anvendelse inden for et bredt spektrum af områder, f.eks. søfart, luftfart, vejtransport, jernbanetransport, mobiltelefoni, landbrug, fiskeri, landopmåling og efterforskning efter olie og gas.

Samarbejdet mellem EU og ESA er tilrettelagt således, at EU varetager den overordnede politiske, organisatoriske og strategiske dimension af projektet, mens ESA forestår den tekniske udvikling af systemet under programbetegnelsen 'GalileoSat'.

2. Projektets definitionsfase

Kommissionen fremlagde den 22. november 2000 en rapport om resultaterne af projektets definitionsfase.

Af rapporten fremgår det, at det foreslås, at systemets "hardware" udgøres af et rumsegment bestående af 30 satellitter kredsende i MEO (Medium Earth

Orbit)-planer i højde på godt 23.000 km og et jordbaseret kontrolsegment bestående af et antal "up-link-stations", kontrolcentre og referencestationer i og uden for Europa, der har til formål at indsamle og validere signalernes pålidelighed og integritet.

For så vidt angår serviceydelser foreslår Kommissionen, systemet skal kunne tilbyde a) en frit tilgængelig positionerings- og timingservice uden betaling, der retter sig mod massemarkeder b) en kommerciel service til professionel brug (f.eks. styring af virksomheders køretøjer og opkrævning af vejbenyttelsesafgifter og c) en service reserveret til offentlige tjenester (f.eks. eftersøgnings- og retnings tjenester) med en særlig høj grad af garanti og integritet.

3. Projektets økonomi og finansiering

De samlede udgifter til projektets videre udvikling og igangsætning blev af Kommissionen i forbindelse med afslutningen af definitionsfasen oplyst til 3.200 mio. EURO, som fordeler sig med 1.100 mio. EURO til udviklings- og testfasen (2001-2005) og 2.100 mio. EURO til igangsætningsfasen (2006-2007). Driftsudgifterne er af Kommissionen beregnet til 220 mio. EURO fra 2008 og fremefter.

Som led i definitionsfasen udarbejdede Kommissionen endvidere en cost-benefit-analyse, som viste, at der er betydelige samfundsøkonomiske gevinster forbundet med gennemførelsen af projektet. I forbindelse med analysen beregnede Kommissionen en intern forrentning af projektet på 75 %.

Tabel 1. Foreløbig oversigt over finansieringen af Galileo. Kommissionens og PWC's opgørelser (PWC i kursiv)

Projektets faser	Udgifter ialt	EU- Finansiering	ESA- finansiering	EU+ESA: delt finansiering	Public- private partnerships	Ventet bidrag fra DK til ESA
Udviklings- fase 2001- 2005	1.100 mill. Euro <i>1.367 mill. Euro</i>	550 (+30) mill. euro	550 mill. euro	0	0	5,5 mill. euro
Igangsætnings- fase 2006- 2007	2.100 mill. euro <i>2.029 mill. euro</i>			600 mill. euro	1.500 mill. Euro	?
Ialt	3.200 mill. euro	550+?	550+?	600 mill. euro	1.500 mill. euro	?
Driftsfase 2008-	220 mill. euro p.a.	?	?	?	?	?

PriceWaterHouseCooper (PWC) fremlagde i november 2001 på Rådets anmodning et studie vedrørende en businessplan for projektet, som skulle foretage en nærmere vurdering af Kommissionens oplysninger vedrørende projektets økonomiske og finansielle aspekter, herunder navnlig indtægtsstrømme og mulighederne for den private sektors engagement i projektet.

For så vidt angår projektets omkostninger anslås udgifterne i rapporten fra PWC for projektet frem til den endelige ibrugtagning i 2008 af PWC til i alt 3.396 mio. € fordelt på 1.367 mio. € for udviklings- og testfasen i perioden 2002-2005 og 2.029 mio. € i perioden 2006-2007. Dette er lidt højere end Kommissionens tilsvarende skøn på i alt 3.250 mio. €, hvilket skyldes, at der i PWC-rapporten er indbygget større usikkerheder.

Ved en gennemgang af Kommissionens cost-benefit analyse har PWC beregnet benefits i perioden 2008 – 2020 på i alt 17,8 mia. €, hvilket er noget mindre end Kommissionens analyse, der nåede frem til benefits på i alt 27,2 mia. €. Alligevel vil der også ifølge PWC være betydelige samfundsøkonomiske gevinster forbundet med projektet, idet der med udgifter på i alt 3,9 mia. € (inkl. driftsfasen) og gevinster på 17,8 mia. € vil være en benefit:cost ratio på 4,6. Det bemærkes dog, at det under en gennemgang af rapporten med PWC blev klart, at størrelsen af disse benefits kan diskuteres. Det er i særlig grad vanskeligt at vurdere omfanget af merfordelene ved Galileo i forhold til den situation, hvor man alene har GPS til rådighed, idet bemærkes at GPS-systemet løbende opgraderes.

På grundlag af de udbudte services vil Galileo-operatoren ifølge PWC-rapporten modtage indtægter fra

- royalties på chips betalt af udbydere af satellitmodtagere, hvori der indsættes en chip, som muliggør modtagelse af Galileos åbne signal
- betalinger fra serviceudbydere, som ønsker at anvende krypterede signaler til at udbyde andre tjenester (commercial services og safety of life services)

Ud fra en antagelse om, at det årlige salg af Galileo-modtagere stiger fra 100 mio. i 2010 til 875 mio. i 2020 skønnes indtægterne fra projektet i 2010 i 2001-priser at udgøre 66 mio. €, i 2015 370 mio. € og i 2020 515 mio. €. PWC har dog tilkendegivet, at disse skøn er behæftet med stor usikkerhed.

Ifølge rapporten vil projektet først have et driftsoverskud fra 2011, hvilket indebærer, at den forventede interne rente for igangsætningsfasen og driftsfasen kun er på 4,1 %. Forudsætningen herfor er, at systemet tages i drift i fuldt omfang i 2008. Ved en forsinkelse heraf vil den forventede interne rente blive lavere. Det vil derfor ikke være muligt at tiltrække privat kapital til finansiering af igangsætningsfasen og driftsfasen i det hidtil forudsatte omfang, hvorfor der – i modsætning til det hidtil af Kommissionen oplyste – vil være behov for offentlige finansieringsbidrag også i disse faser, da der ikke vil være et tilstrækkeligt incitament for den private sektor til at investere de hidtil forudsatte 1,5 mia. € i igangsætningsfasen i en joint venture model med den offentlige sektor.

Hvad angår størrelsen af det offentlige bidrag anføres i rapporten, at omfanget og udformningen af den offentlige finansiering afhænger af, hvor stort et beløb man er villig til at skyde ind i igangsætningsfasen. I rapporten nævnes beløb mellem 0,8 mia. € og 1,4 mia. € i driftsfasen og afhængig heraf beløb mellem 0,39 mia. € og 0,27 mia. € om året i perioden 2008 – 2022. De samlede offentlige investeringer i projektet skønnes af PWC til 2,5 mia. € i nettonutidsværdi.

Rapportens hovedkonklusion er således, at gennemførelsen af Galileo-projektet vil være samfundsøkonomisk rentabelt, men at der på grund af lav forrentning ikke kan skaffes privat kapital til finansiering af igangsætnings- og driftsfasen i det hidtil forudsatte omfang, hvorfor der er behov for en større grad af offentlig finansiering, end det hidtil er blevet tilkendegivet af Kommissionen.

4. Statsfinansielle konsekvenser

Udgifterne til projektets udviklingsfase (2002 – 2005) andrager ifølge Kommissionen i alt 1,1 mia. € (Som tidligere anført er PWC's skøn 1,367 mia. €). Finansieringen heraf deles mellem EU's TEN-budget og European Space

Agency i form af nationale medlemsbidrag til projektet med 550 mio. € til hver. Hertil kommer 30 mio. € fra EU's 5 rammeprogram for forskning.

For så vidt angår EU-budgettet er de anførte beløb til udviklingsfasen reserveret under de nuværende finansielle perspektiver, som udløber i 2006. Som nævnt blev der på rådsmødet (transport og telekommunikation) i april 2001 frigivet 100 mio. € fra EU-budgettet, mens de resterende 450 mio. € vil blive frigivet i forbindelse med Rådets endelige beslutning om iværksættelse af udviklingsfasen.

En beslutning om iværksættelse af igangsættelsesfasen vil således berøre størrelsen af det nuværende EU-budget i år 2006.

Derudover vil den ovenfor nævnte offentlige andel af udgifterne til igangsættelsesfasen (2006 - 2007) og til driftsfasen (fra 2008) i det omfang dette skal finansieres af EU-budgettet, hvilket anses for det sandsynligste, berøre de kommende finansielle perspektiver fra 2007 og fremefter. I det omfang Galileo-projektet indebærer en forøgelse af EU-budgettet, vil Danmark have øgede udgifter som følge af Galileo-projektet i et omfang svarende til den danske andel af EU-budgettet.

Derimod vil der være behov for et nationalt dansk bidrag på ca. 41 mio. kr. til ESA over perioden 2002 - 2005 til brug for ESA's bidrag til udviklingsfasen, såfremt dansk industri skal have mulighed for at få del i udviklingsfasens kontrakter. For så vidt angår igangsættelsesfasen er der p.t. ikke taget stilling til fordelingen af offentlige bidrag mellem EU og ESA.

Fristen for at tilkendegive, at man vil bidrage til ESA's andel af udviklingsfasen er den 31. marts 2002, såfremt der forinden EU's ministerråd træffes en beslutning om at iværksætte udviklingsfasen.

5. Tidligere forelæggelser i Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere af trafikministeren været nævnt til orientering på møderne i Folketingets Europaudvalg den 26. marts 1999, den 1. oktober 1999, den 3. december 1999, den 24. marts 2000, den 23. juni 2000, den 29. september 2000, den 30. marts 2001, den 22. juni 2001, den 12. oktober 2001 og på mødet med Folketingets partier den 30. november 2001 samt med henblik på forhandlingsoplæg den 11. juni 1999 (iværksættelse af definitionsfasen) og den 15. december 2000. Sagen har tillige været nævnt af økonomiministeren på mødet i Europaudvalget den 9. marts 2001 og af finansministeren på mødet med Folketingets partier den 30. november 2001.

Aktuelt notat vedrørende Revisionsrettens særrapport om forvaltningen af FUSP (nr. 13/2001)

1. Baggrund

Det forventes, at Rådet (ecofin) vedtager rådskonklusioner om Revisionsrettens særrapport om forvaltningen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) som a-punkt.

Revisionsrettens rapport evaluerer udviklingen vedrørende forvaltning og budgetprocedurer på FUSP-området i perioden 1997 til 1999. Med udgangspunkt i en række konkrete sager noterer Revisionsretten en række forbedringer på det budgetmæssige område, men fremsætter også en række anbefalinger rettet til Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet med henblik på at fremme mere effektive og transparente budgetprocedurer. På grundlag af revisionsresultaterne anbefaler Retten følgende:

- Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør på inter-institutionelt plan vedtage klare og konkrete principper og regler for Kommissionens rolle i forbindelse med implementeringen af FUSP.
- Finansieringen af FUSP-aktionerne bør forvaltes med større gennemsigtighed.
- Kommissionen bør iværksætte en undersøgelse af årsagerne til de store forsinkelser og foretage en fornyet vurdering af både selve aktionen og af den partner, der er udset til at forvalte den.
- Kommissionen bør kun i tilfælde af force majeure ændre kontrakter med tilbagevirkende kraft eller forlænge dem. Der bør træffes en række praktiske foranstaltninger, der kan sikre, at gennemførelsen af aktionerne går glat.
- Rådet og Kommissionen bør fastlægge klare regler for vederlag og lønrelaterede omkostninger.
- Der bør fastsættes regler for rapportering, revision og evaluering.

2. Europa-Parlamentet

Revisionsrettens særrapport tilgår Europa-Parlamentet.

3. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen lovgivningsmæssig konsekvenser.

4. Statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle og samfundsøkonomiske konsekvenser.

5. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Revisionsrettens særrapport vedrører EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og skal derfor behandles i Rådet.

6. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.